

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący)

SSN Zbigniew Korzeniowski (sprawozdawca)

SSN Barbara Skoczowska

Protokolant starszy inspektor sądowy Marta Brzezińska

w sprawie **adwokat K. W.** obwinionej o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego z art. 80 Prawa o adwokaturze w zw. z § 1 ust. 2 i 3 oraz § 22 lit. a i c i § 46 i § 48 Zbioru Zasad Etyki Adwokackiej i Godności Zawodu, po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej, na posiedzeniu 24 października 2025 r., z udziałem T. Ł. – przedstawiciela S. i jego pełnomocnika adwokata P. W., oświadczenia obwinionej adwokata K. W. o cofnięciu kasacji wniesionej przez obrońcę obwinionej od orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Adwokatury z 14 października 2023 r., sygn. akt [...], zmieniającego w części a w pozostałym zakresie utrzymującego w mocy orzeczenie Sądu Dyscyplinarnego Izby Adwokackiej [...] z 30 maja 2023 r., sygn. akt [...],

postanowił:

I. na podstawie art. 432 k.p.k. i art. 518 k.p.k. oraz art. 531 § 3 k.p.k., pozostawić kasację obrońcy obwinionej bez rozpoznania, albowiem pismem z 23 października 2025 r. została ona cofnięta przez obwinioną oraz wobec stwierdzenia, że w sprawie nie zachodzą przesłanki wymienione w art. 439 § 1 k.p.k. i w art. 440 k.p.k.;

II. zasądzić od obwinionej adw. K. W. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20 (dwudziestu) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Zbigniew Korzeniowski Wiesław Kozielowicz Barbara Skoczowska

UZASADNIENIE

Adwokat K. W. została obwiniona o to, że pomimo świadczenia co najmniej do dnia 31 grudnia 2017 r. pomocy prawnej na rzecz S1. (obecnie po zmianie nazwy: S.) z siedzibą w O., w okresie co najmniej od dnia 3 października 2018 r. i nadal działa w charakterze obrońcy podejrzanego, a następnie oskarżonego, R. S., byłego dyrektora S. w sprawie prowadzonej przez Prokuraturę Rejonową w Ż. (sygn. [...]), a następnie przez Sąd Okręgowy w P. [...] Wydział Karny (sygn. [...]), oskarżonego o przestępstwa z art. 296 § 2 k.k. w zw. z art. 296 § 1 k.k. i art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., gdzie zarzucone oskarżonemu czyny dotyczą m.in. wyrządzenia przez niego znacznej szkody majątkowej wobec S., w którym to postępowaniu S. jest pokrzywdzonym oraz oskarżycielem posiłkowym, tj. działając w stanie konfliktu interesów, tj. o czyn z art. 80 Prawa o adwokaturze w zw. z § 1 ust. 2 i 3 oraz § 22 lit. a i c i § 46 i § 48 Zbioru Zasad Etyki Adwokackiej i Godności Zawodu, stanowiącym naruszenie zasad etyki i godności zawodu adwokata.

Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej [...], orzeczeniem z 30 maja 2023 r., sygn. akt [...], uznał obwinioną adw. K. W., w ramach zarzucanego czynu za winną tego, że pomimo świadczenia co najmniej do dnia 31 grudnia 2017 r. pomocy prawnej na rzecz S., ul. [...], w okresie co najmniej od dnia 3 października 2018 r. do co najmniej 20 października 2020 roku działała w charakterze obrońcy podejrzanego, a następnie oskarżonego, R. S., sekretarza S. w sprawie prowadzonej przez Prokuraturę Rejonową w Ż. (sygn. [...]), a następnie przez Sąd Okręgowy w P. [...] Wydział Karny (sygn. [...]), oskarżonego o przestępstwa z art. 296 § 2 k.k. i inne, gdzie zarzucone oskarżonemu R. S. czyny dotyczą m.in. wyrządzenia przez niego znacznej szkody majątkowej wobec S., w którym to postępowaniu S. jest pokrzywdzonym oraz oskarżycielem posiłkowym, tj. działając w stanie konfliktu interesów, tj. deliktu dyscyplinarnego z art. 80 Prawa o adwokaturze w zw. z § 1 ust. 2 i 3 oraz § 22 lit. a i c i § 46 i § 48 Zbioru Zasad Etyki Adwokackiej i Godności Zawodu, stanowiącym naruszenie zasad etyki i

godności zawodu adwokata i za tak przypisany czyn, na podstawie art. 81 ust. 1 pkt 2 wymierzył obwinionej adwokat K. W. karę nagany.

Ponadto obciążył obwinioną kosztami postępowania dyscyplinarnego w wysokości 1000 zł za dochodzenie dyscyplinarne zaś na podstawie ust. 2 Uchwały Nr 23/2017 Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 1 lipca 2017 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego podwyższył zryczałtowane koszty postępowania dyscyplinarnego i zasądził od obwinionej adw. K. W. 3.000 zł z tytułu kosztów postępowania przed Sądem Dyscyplinarnym I instancji na rzecz Izby Adwokackiej [...].

Orzeczenie to zaskarżył odwołaniem z 5 sierpnia 2023 r. obrońca obwinionej adw. K. W. – adw. M. J.

W wyniku rozpoznania odwołania obrońcy obwinionej, Wyższy Sąd Dyscyplinarny Adwokatury orzeczeniem z 14 października 2023 r., sygn. akt [...], zmienił zaskarżone orzeczenie Sądu Dyscyplinarnego Izby Adwokackiej [...] z 30 maja 2023 r., sygn. [...] w ten sposób, że:

- a) wyeliminował z kwalifikacji prawnej czynu pkt c § 22 i § 48 Zbioru Zasad Etyki i Godności Zawodu;
- b) na podstawie art. 81 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo o adwokaturze w miejsce orzeczonej wobec obwinionej adw. K. W. kary nagany wymierzył karę upomnienia.

W pozostałym zakresie utrzymał zaskarżone orzeczenie w mocy, zaś kosztami postępowania dyscyplinarnego obciążył obwinioną.

Od tego orzeczenia kasację wniósł obrońca obwinionej, który zaskarżył je w części, na korzyść adw. K. W.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił rażące naruszenie prawa, które to miało istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia poprzez naruszenie:

1. art. 80 Prawa o adwokaturze w zw. z § 1 ust. 2 i 3 oraz § 46 Zbioru Zasad Etyki Adwokackiej i Godności Zawodu, poprzez utrzymanie w mocy przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny Adwokatury kwalifikacji prawnej ze wskazanej normy, podczas gdy z zebranego materiału dowodowego wynika, iż czyn obwinionej nie realizował znamion wskazanego przewinienia dyscyplinarnego, co zresztą wyraźnie w uzasadnieniu podkreślił Wyższy Sąd Dyscyplinarny Adwokatury w odniesieniu do

zarzutu nr 6 wywiedzionego przez obrońcę odwołania uznając w całości jego zasadność, a zatem wskazana norma winna zostać wyeliminowana z opisu zarzucanego obwinionej czynu;

2. art. 80 prawa o adwokaturze w zw. z § 1 ust 2 i 3 oraz § 22 lit. a Zbioru Zasad Etyki Adwokackiej i Godności Zawodu poprzez utrzymanie w mocy przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny kwalifikacji prawnej ze wskazanej normy, podczas gdy z zebranego materiału dowodowego nie wynika, aby czyn obwinionej realizował znamiona wskazanego przewinienia dyscyplinarnego, gdyż żaden element stanu faktycznego nie potwierdził, żeby obwiniona udzielała wcześniej pomocy prawnej w sprawie wskazanej w zarzucie, ani w sprawie powiązanej ze sprawą wskazaną w zarzucie na rzecz S., a wręcz przeciwnie - całość materiału dowodowego sprawy, jak również zeznania T. Ł. - w pełni wykluczały taką możliwość, wobec czego zarzucany czyn powinien zostać uznany za nie wypełniający znamion przewinienia dyscyplinarnego;

3. art. 170 § 1 pkt 2 i 5 w zw. z art. 4 w zw. z art. 6 k.p.k. w zw. z art. 95n pkt 1 ustawy Prawo o adwokaturze polegające na oddaleniu wniosków dowodowych z przesłuchania J. Ł., Z. K., E. Z., J. W. oraz wniosku o zwrócenie się do M. o przekazanie pełnej dokumentacji wniosków unijnych S., co de facto doprowadziło do nieustalenia zakresu pomocy prawnej udzielanej przez obwinioną na rzecz S., a zatem poczynione przez oba Sądy dyscyplinarne ustalenia zostały oparte wyłącznie na domysłach i przekonaniach, a nie rzetelnie zebranych materiale dowodowym, co miało wpływ na przypisanie obwinionej zarzucanego jej czynu, podczas gdy winna zostać uniewinniona w całości;

4. art. 457 § 2 i 3 k.p.k. w zw. z art. 95n pkt 1 ustawy Prawo o adwokaturze polegające na braku merytorycznego wyjaśnienia oddalenia wniosków dowodowych z przesłuchania J. Ł., Z. K., E. Z., J. W. oraz wniosku o zwrócenie się do M. o przekazanie pełnej dokumentacji wniosków unijnych S. poprzez wskazanie jedynie, iż przeprowadzenie tych dowodów nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, a w zakresie zarzutów, iż Wyższy Sąd Dyscyplinarny Adwokatury podziela stanowisko Sądu I instancji co uniemożliwia należyłą kontrolę instancyjną.

Podnosząc te zarzuty skarżący wniósł o uchylenie orzeczenia w zaskarżonej części i uniewinnienie obwinionej, ewentualnie uchylenie orzeczenia w zaskarżonej

części i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny Adwokatury.

Zarządzeniem z 27 maja 2025 r. Przewodniczący II Wydziału IOZ SN wyznaczył termin rozprawy w sprawie o sygn. akt II ZK 27/25, na 24 października 2025 r.

Następie, pismem z 23 października 2025 r. adw. K. W., działając w imieniu własnym, oświadczyła, że cofa kasację w całości, w sprawie II ZK 27/25.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie adw. K. W., działając jako obwiniona, cofnęła kasację wniesioną przez jej obrońcę od orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Adwokatury z 14 października 2023 r., sygn. akt [...], zmieniającego w części a w pozostałym zakresie utrzymującego w mocy orzeczenie Sądu Dyscyplinarnego Izby Adwokackiej [...] z 30 maja 2023 r., sygn. akt [...].

Zgodnie z treścią art. 432 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. cofnięty środek odwoławczy sąd odwoławczy pozostawia bez rozpoznania, chyba że zachodzi jedna z przyczyn wymienionych w art. 439 lub art. 440.

Natomiast zgodnie z art. 531 § 1 i 3 k.p.k., Sąd Najwyższy pozostawia bez rozpoznania przyjętą kasację, jeżeli nie odpowiada ona przepisom wymienionym w art. 530 § 2 lub gdy przyjęcie kasacji nastąpiło na skutek niezasadnego przywrócenia terminu. Sąd kasacyjny wydaje postanowienie bez udziału stron, chyba że prezes Sądu Najwyższego zarządzi inaczej (§1). Przepis § 1 zdanie drugie stosuje się odpowiednio w przypadku cofnięcia kasacji (§ 3).

Z tych względów Sąd Najwyższy postanowieniem z 24 października 2025 r. pozostawił kasację bez rozpoznania, z uwagi na jej cofnięcie przez obwinioną oraz stwierdzenie, że w sprawie nie zachodzą przesłanki wymienione w art. 439 § 1 k.p.k. i art. 440 k.p.k.

Sąd Najwyższy obciążył obwinioną kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego w kwocie 20 zł., na podstawie art. 637a k.p.k. w zw. z art. 637 § 1 k.p.k. i art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 95n pkt 1 ustawy Prawo o adwokaturze.

[M. T.]

[r.g.]

Zbigniew Korzeniowski Wiesław Kozielowicz Barbara Skoczowska